

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Simon Dux & Pontifex Judæorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

rato ingressu occidit Jonathan & filios ejus, & conversus abiit in terram suam. ubi tyrannus non diu post Antiocho quoque adolescente, dum cum eo iter facit, per fraudem interfecto Regnum invasit. Simon verò ossa Jonathæ & filiorum ejus condidit in civitate Modin extructo ibi magnifico sepulchro, & planxerunt cum omnis Israël planctu magno.

Simon Dux & Pontifex Judæorum.

Ab An. 3860.
Simon adhæret Demetrio, qui propterea Judæis plenam concedit libertatem.

. l. c. 13.
à v. 33.

Simon ut Judæam contra Tryphonis tyrannidem communiret, non solum præsidia omnibus ad defensionem necessariis instruxit; sed etiam ad profugum Demetrium Regem Legatos misit eum muneribus suam ei amicitiam offerens, simulque petens remissionem ab oneribus & tributis, quibus Tryphon Judæam de novo per vim & tyrannidem gravarat. Demetrius legationem hanc valde gratam habuit, scripsitque perhonorificè ad Simonem, se non solum remissionem onerum, quam postularet, Judæis indulgere, sed & illa omnia de novo firma ratâque esse velle, quæ jam olim constituerat, c. 11, v. 34. atque ita hoc anno centesimo septuagesimo Regni Græcorum, denique *ablaturum est jugum gentium ab Israël*; factique sunt deinceps Judæi Regum Syriæ non subditi sed amici, & planè sui juris tantâ universi populi læticia, ut ab hoc temporis veluti epocha annos numerarent, scriberentque in privatis instrumentis & scripturis publicis: *Anno primo sub Simone Summo Sacerdote, magno Duce & Principe Judæorum.*

Simon è Gaza cives gentiles ejicit & Judæos immittit. l. 1. c. 13.
à v. 43.

Inter hos motus à Tryphone excitatos Gazæi ante tres ferè annos à Jonatha subacti jugum rursus excusserant. Eos ut ad officium Simon reduceret, urbi exercitum machinasque admovit, brevique seditiosos cives adegit, ut cum uxoribus & filiis supra murum scissis tunicis suis clamarent *voce magna postulantes à Simone dextras sibi dari.* & flexus Simon eos non quidem delevit, ejecit tamen è civitate; & postquam eam ab omnibus Idolorum sordibus emundavit, veri DEI cultores cives introduxit, in eaque sibi ipsi domum construxit, in quam se subinde conferret.

Arcem Sionis recuperat.

Quod verò longè magis optatum, tandem etiam arx Sion sese dedit, postquam præsidarii à tribus ferè annis *esurièrunt valde*

valde, & multi ex eis fame perierunt. Igitur purgatam à con-
taminationibus arcem Judæi post viginti septem annos iterum
intrârunt cum laude & ramis palmarum, & cinyris & cymba-
lis, & nablis & hymnis & canticis. Simon verò in monte
Templi arcem à Juda extructam novis munitionibus auxit atque
perfectit, ibique deinceps habitavit, Gazensi palatio Joanni filio
suo relicto, quem copiis omnibus militaribus præfecit.

Interim Demetrius è Syria pulsus per superiores suas Asiæ
Provincias copias & auxilia contra Tryphonem colligebat. dum
autem etiam fines Regis Parthorum inconsulto cum copiis ingre-
ditur, captus aliquot deinceps annos in custodia, quamvis ho-
norificè, detinetur; de cujus captivitate ubi uxor ejus Cleopa-
tra, quæ se Seleuciæ cum filiis suis post fugam Demetrii inclu-
serat, certum nuntium accepit, Antiochum Demetrii fratrem ex
insula Rhodo in spem Regni evocat; qui ut Judæos sibi adver-
sus æmulum Tryphonem devinciret, adhuc ex insulis maris lite-
ras honoris plenas misit ad Simonem, quibus confirmat omnes
immunitates, quas Judæi jam ante à Regibus acceperant; ad-
ditque insuper jus cudendi monetam in signum supremi domini-
i, vult, Jerusalem sanctam esse & liberam, & præsidia, quæ modò
Judæi tenent, ipsis manere. ad extremum pollicetur, se, ubi ob-
tinuerit Regnum suum, glorificaturum Simonem & gentem Ju-
dæorum, & Templum gloria magna. Ita Simonis amicitiam fre-
tus bellum contra Tryphonem & naves parat.

Judæi verò toto felicis sub Simone Imperii tempore jucun-
dissimâ pace fruebantur. *Sedit unusquisque sub vite suâ, & sub
ficulnea sua, & non erat, qui eos terreret. unusquisque colebat
terram suam cum pace: & terra Juda dabat fructus suos: & li-
gna camporum fructum suum. Seniores in plateis sedebant, &
de bonis terra tractabant: Juvenes ornabant se veste pretiosa,
& triumphali, spoliis nempe hostium, ac stolis bello partis.* Un-
de & Simon summa apud suos erat gratia, ut quos etiam potentes
terra marique reddidit. Nam ipse Joppensem portum jam aliàs
celebrem instruxit ad celebranda cum insulis maris commercia.
dilatavit fines Judææ occupatis plerisque Palæstinæ locis, ut Ga-
za, Azoto, Joppe, Aſcalone. plurimos Judæorum, qui variis lo-
cis captivi tenebantur, vel gratia vel pretio redemit. Afflictos
opportunitis remediis & auxiliis confirmavit: facinorosos verò

l. 1. c. 17.
à v. 49.

Capto à Par-
this Demetri-
o ab Antiocho
hujus fratre
liceras acci-
pit, quibus
ille amicitiam
Judæo-
rum querit.
l. 1. c. 14.
à v. 1. ad 4.
& c. 15.
à v. 1. ad 10.

Gratus Ju-
dæorum ani-
mus in Simo-
nem.
l. 1. c. 149
à v. 4.

& publico bono noxios è medio sustulit. Jerosolymam recepta Sionis arce & Betsura intus & foris à servitutis jugo liberavit, denique non tantùm Princeps sed & bonus Pontifex gloriam, ornatum, splendorem Sanctuarii & Templi DEI ejusque vasa magno numero auxit. Obquæ aliæque præclare gesta ut Simoni aliquo modo grati existerent Judæi, in conventu magno Sacerdotum & populi, & Principum gentis & Seniorum Regionis confenserunt eum esse Ducem suum & summum Sacerdotem & posteros ejus in æternum, donec surgat Propheta fidelis, Messias scilicet; item permiserunt ipsi ejusque familiæ Jura regia, vestitum purpureum & usum fibulæ aureæ, quæ & aliâ in his comitiis legi curârunt, atque ad rei perpetuam memoriam tabulis æreis inscribi.

Romam Simon Legatus misit.
1. l. 14. à v. 24.

Partem felicitatis attulerunt quoque Legati Româ ac Lacedæmone interim reversi, cùm referrent se ubique gloriosè fuisse receptos; qui tamen cùm literas redderent, solæ Spartiatarum ad Simonem novum Pontificem erant directæ, cùm enim de cæde Jonathæ primum nuntium acceperant, jam in reditu & longè Româ aberant. Quare Simon Numenium rursus in urbem remittit cum clypeo aureo magno mille mnarum, seu centum millium aureorum ad statuendam cum eis aut renovandam amicitiam jam cum fratribus Juda & Jonatha initam.

Redit Legatus cum Romanorum literis ad varios Reges datis.
6. 15. à v. 15.

Atque is denuo Romæ cum honore exceptus retulit epistolas in gratiam Judæorum scriptas ad Ptolemæum Ægypti Regem, ad Demetrium Syriæ, ad Attalum Pergami, ad Ariarathem Cappadociæ, ad Arsacem Persarum & Parthorum Reges: item ad novendecim alias minores Regiones, in Cyprum, Rhodum, Cyrenem, in Cariam, Pamphyliam, Lysiam &c. Porro literæ eadem formâ, mutata solum inscriptione, ita habebant. *Ptolemæo Regi salutem. Legati Judæorum venerunt ad nos amici nostri, renovantes pristinam amicitiam & societatem, missi à Simone Principe Sacerdotum & populo Judæorum. Attulerunt autem & clypeum aureum mnarum mille. Placuit itaque nobis scribere Regibus & Regionibus, ut non inferant illis mala, neque impugnent eos, & civitates eorum, & Regiones eorum: & ut non ferant auxilium pugnantis adversus eos. visum autem est nobis accipere ab eis clypeum. Si qui ergo pestilentes refugerunt de Regione ipsorum ad vos, tradite eos Simoni Principi Sacerdotum, ut vindicet in eos secundum legem suam.*

Interea Antiochus accepta conditione Regni atque conjugii, quam Cleopatra ipsi obtulerat, Seleuciam ad ipsam venit; quò mox etiam omnes ferè Syriacæ legiones confluxere deserto Tryphone, cujus superbiam amplius ferre non poterant. Itaque Tyrannum ubique per Syriam persecutus est, donec se includeret in Doram urbem maritimam; quæ cum valde munita esset, obsedit eam cum centum viginti millibus peditum & equitum octo millibus terra marique. unde elapsus Tryphon cum navi in orthosiada perfugisset, hinc quoque translato exercitu obsessus ac demum urbe vi capta interfectus est; quò sublatò Antiochus in Syria regnare cœpit, erantque ad eò duo Reges Demetrius & Antiochus, ambo fratres, ambo unius uxoris Cleopatræ viri, alter cum Regni jure in Perside captivus, alter cum Regni possessione in Syria dominans

Durante inter Tryphonem & Antiochum bello Simon miserat Antiocho duo milia electorum virorum in auxilium cum argento & auro variisque armis bellicis. at Antiochus lætis rerum successibus mutatus noluit ea accipere; misitque ex castris Legatum ad Simonem, qui Gazam, Joppen, & arcem Sionis, veluti civitates Regni sui, repeteret, tributa, quæ extra fines collecta ab ipso fuissent, exigeret; vel certè pro tributis & damnis Regno suo illatis, mille talenta postularet, bellum minatus Simonem, ni imperata faceret. respondit Simon, se & gentem suam nihil alieni possidere aut detinere. nam arcem Sionis seu civitatem David esse hæreditatem Patrum suorum, quam injustè aliquo tempore ab inimicis possessam rursus vindicassent: Gazam verò & Joppen in suam rede gisse potestatem jure belli, eodemque etiam damna Regno Syriæ ad vim repellendam intulisse, offerre se tamen centum talenta argenti, id est, 120 millia aureorum ad redimendam scilicet vexationem.

Hoc responsum & simul *gloriam Simonis & claritatem in auro & argento & apparatus copiosum* cum Legatus Antiocho retulisset, *iratus irâ magnâ* cum ipse præpeditus persecutione Tryphonis expeditionem suscipere non posset, misit cum parte exercitus Cendebæum classis suæ Præfectum jussu urbem Gedor in ingressu Judææ sitam munire, ut inde per eruptiones & excursiones militare præsidium tutò posset vastare Judæam; quod ille diligenter executus est. nam ubi Jamniam pervenit, mox

L1 3

capit,

Antiochus
Tryphonem
persequitur
ac demum
interficit.
c. 15. à v. 10.
ad 15. & v. 25.
37. & 39.

Simon Anti-
ocho arcem
Sion, Gazam
& Joppen re-
perenti ne-
gat.
c. 15. à v. 26.
ad 36.

Antiochus
contra Simo-
nem copias
mittit.
c. 15. à v. 38.

capit, dum Gedor munitur, excursionibus vicinos irritare, caedibusque ac rapinis infestam habere Judæam.

Simonis filii
exercitum
Antiochi
fugant,
1. Mach. c. ult.

Quò visò Ioannes Gazà, ubi habitabat, Jerosolymam accurrit ad Patrem, & quæ gererentur à Cendebæo, Simoni refert. Simon, cum ipse jam senuisset, continuò mittit Ioannem & alterum filium Iudam (nato minore Mathatia secum retento) cum viginti millibus belligeratorum & equitibus animans eos his verbis: *egressi pugnate pro gente nostra: auxilium verò de Cælo vobiscum sit.* Itaque contra hostes profecti pernoctârunt in Modin, oppido ipsorum natali. Manè egressi in campum pervenerunt ad torrentem, ultra quem Syri stabant. cæteris transire formidantibus Ioannes prior vadum ingressus est sequente Ducem omni populo, quem ita divisit, ut equites in medio peditum positi eos protegerent, & vicissim protegerentur ab ipsis contra ingentem hostium equitatum. Disposito milite *Sacerdotes exclamaverunt tubis sacris, & in fugam conversus est Cendebæus & castra ejus, & ceciderunt ex eis multi vulnerati.* Iudas Frater Ioannis fugientium tergo ob acceptum vulnus hæere non potuit. Ioannes autem eos persecutus ad duo hominum millia cæcidit. & *succensis turribus & locis munitis in agro Azotio in terram Juda reversus est in pace.*

Simon cum
duobus filiis
proditoriè
occiditur,
1. Mach. c. ult.
à v. 17.

Sed non diu post præclaram victoriam excepit injustissima cædes Optimi Principis Simonis. Hic Ptolemæo filiam suam uxorem dederat, & Provinciæ Jerichuntinæ præfecerat. Gener ingratus cum auro & argento abundaret, stimulante ambitione proprio nomine Regionem obtinere cupiens *cogitabat dolum adversus Simonem, & filios ejus, ut tolleret eos,* conscio sine dubio consilii Antiochò, qui in præmium sceleris eam dignitatem Proditori patriæ & Religionis daturus erat, dum patranda facinoris occasionem quærit, contigit Simonem lustrantem Judææ Regiones descendere in Jericho cum duobus filiis Juda & Mathathia. Ptolemæus in domo prædiaria parat hospitibus *convivium magnum.* at ubi jam liberaliùs potârunt, surgit repente Ptolemæus, atque armatus cum Sicariis, quos absconderat, irruit, ac Socerum senem eundemque Pontificem cum duobus filiis & aliquot famulis interfecit; statimque de patrato scelere Antiochum certiozem facit, petens ab eo exercitum, ut ei Regionem omnem Judæorum cum civitatibus in manus traderet. simul

simul misit sicarios in Gazam, ut tertium quoque filium Ioannem tollerent; qui autem in tempore monitus eos antevertit ipsosque occidit.

Atque hinc cum vita Simonis sacra veteris Testamenti Historia omnino desinit; nam gesta, bella, & virtutes Joannis, ex quo factus est Princeps Sacerdotum post Patrem suum, scripta quidem fuerunt in libro dierum Sacerdotii ejus, sed liber ille interit. quare deinceps unicus in Historia Judaica Dux erit Josephus Judæus à lib. 13. antiquitatum c. 14. & sequentibus. quam antequam prosequamur, de Judæorum hæresibus ac Synagogis pauca referemus.

Finis sacre
veteris Testa-
menti Histo-
rix.
c. ult. v. 23.
& 24.

De Judæorum Hæresibus.

Joannis ferè tempore ortæ sunt inter Judæos duæ præcipuæ hæreses sive sectæ Sadducæorum & Pharisæorum; quibus accesserunt duæ aliæ Scribarum & Herodianorum tunc, cum Christus suam doctrinam prædicaret, maximè vigentes.

De Secta Sadducæorum.

Sadducæi à Sadoc sectæ Principe appellati dicebant non esse resurrectionem mortuorum; neque Angelum neque spiritum. sed & animas unà cum corporibus simul & eodem tempore extingui putabant. In reliquis sentiebant cum Samaritis; nisi quòd, Judæi cum essent, Jerosolymis Sacrificia facerent. Huic sectæ adhærebant non quidem multi, sed tamen dignitate præcipui, ut Principes Sacerdotum & ferè Optimates Judæorum, libertatem carnis præ aliis sectantes.

De Secta Pharisæorum.

Pharisæi ab Hebraica voce Phares latinè Separatio ita nominati, eò quòd ab aliis separati essent doctrina, sanctitate, habitu, omnia, quæ Sadducæi negabant, admisere; multas tamen inanes cæremonias, superfluos ritus ac supersticiosas traditiones obser-